1 D... g, 2 December 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3467

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 10—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

...ijs Staatsmanschap is nodig" verklaart Nomura.

...in en Goering confereerden.

...k aan materiaal in G. B. voorbij, thans ...ebrek aan mannen en vrouwen.

...JAPANS-...DAMERIKAANSE ...KINGEN HERVAT.

...Noordamerikaanse be-...werden hervat, terwijl be-...de overzijde van de Stille ...oenemende spanning over ...ke algemene oorlog weer-... De Japanse onderhande-...assadeur Nomura en de ...Gezant Saburo Kurusu, ...n bezoek aan Cordell Hull. ...deelde aan de journalisten ...hij geen antwoord bracht op ...ent, dat hem op Woensdag ...Hull werd overhandigd en ...houding van de Verenigde ...t betrekking op de proble-...t Verre Oosten werd opge-...

...em gevraagd werd omtrent ...Hideki Tojo's gemelde ver-...at Oost Azië moet worden ...d" van Britse en Noordame-...inmenging zeide Kurusu, dat ...geheel verkeerd begrepen ...de nieuwsberichten.

...n voegde hij toe: „Wij heb-...Tokio de gehele text van de ...vraagd".

...woord op vragen betreffende ...e voorbereidingen om Thai-...vaderen antwoordde Kurusu ...promitterend, dat hij daar ...afwist. Toen de ondervra-...den vast te stellen of het be-...doel had verdere ophelde-...zoeken van zekere punten be-...e de houding der Verenigde ...twoordde Kurusu: „Vraag ...aan den Heer Hull".

...ee Japanners spraken lange ...uur met Cordell Hull. Naar ...n wordt, betrof de bespreking ...ondergeschikte phasen van de ..., terwijl voorlopig nog geen ...gemaakt is voor verdere be-...en.

...ra keek ernstig toen hij en ...uit Hulls kantoor kwamen. ...n journalist vroeg of er nog ...en wijde opening was tussen ...ies van de Verenigde Staten ...n, antwoordde hij: ‚Ik geloof, ...een wijs staatsmanschap voor ...is om de toestand te redden".

...gevraagd werd of Nomura ...was wederom een bezoek te ...aan Hull antwoordde Kurusu: ...hebben te dien aanzien in-...ontvangen van onze Rege-...Kurusu zeide in antwoord op ...dat hij en Nomura slechts op-...de verschillende punten van ...vorige besprekingen met Hull ...egaan. Later zeiden autoritei-...het State Department, dat het ...rd op het document, welk Hull ...leden week overhandigde nog ...engekomen is, doch dat dit ...verwacht werd. Roosevelt trof ...en voor een bespreking met ...dra de Japanners het State De-...t verlaten hadden (Washing-... 1.12).

...TOENEMENDE JAPANSE ...IVITEIT TEGEN CHINA TE VERWACHTEN.

...e mogelijkheid van een Japanse ...al op Thailand werd op een pers-...entie door een zegsman van de ...se Regering buiten beschouwing ...n, die een geïntensificeerde Ja-...actie tegen China voorspelde, in-...de besprekingen te Washington ...n falen. Hij zeide: „Japan is niet ...en heeft ook niet voldoende ...n om Thailand te invaderen. In-...de besprekingen te Washington ...zullen wij daardoor lijden, aange-...de Japanse aanval eerder tegen ...richt zal zijn." De zegsman ont-..., dat China ooit aan Washington ...medegedeeld, dat men niet in ...zou zijn de strijd voort te zetten, ...n een Japanse invasie van de ...nprovincie niet zou worden ge-...door een Brits-Amerikaanse in-...tie. Hij sprak zijn volkomen ver-...wen uit, dat geen enkele overeen-komst, welke strijdig mocht zijn met China's belangen, ooit zou kunnen voortspruiten uit de besprekingen te Washington.

Toen hem gevraagd werd omtrent berichten betreffende door de Duitsers geïnspireerde vredesvoorstellen door volgelingen van Wang Tsjing Wei, verklaarde hij: „Wij hebben geen dergelijke voorstellen gehad en zullen ervoor doof blijven, indien deze zouden worden gedaan" (Chungking, (AP) 1.12).

THAILAND ZAL HULP VAN BEVRIENDE MOGENDHEDEN VERWELKOMEN.

Bekwame waarnemers hechtten een biezondere betekenis aan de verklaring door de radio van Bangkok, dat Thailand de hulp van bevriende mogendheden zou verwelkomen, indien men gedwongen zou worden voor de onafhankelijkheid te vechten.

De radio verklaarde optimistisch: Thailand zal nooit worden aangevallen door Japanse troepen." Goed ingelichte kringen zeiden echter, dat de Regering zich goed bewust is van de mogelijkheden in de crisis in het Verre Oosten en in geen geval bij verrassing genomen zal worden (Bangkok, (AP) 1.12).

INWONERS VAN HONGKONG GEWAARSCHUWD.

Het Gouvernement van Hongkong maakte bekend, dat men het raadzaam acht, dat personen, die niet voor dienst in de kolonie vereist zijn ingeval van het uitbreken der vijandelijkheden en die in staat zijn met hun families uit de kolonie te vertrekken, elke gelegenheid moeten waarnemen om dit te doen. (Hongkong, (AP) 1.12).

JAPAN ZOEKT NAAR OFFICIEREN.

Speciale militaire onderzoeken van pas geslaagde studenten, teneinde materiaal voor officieren te vinden, begonnen over geheel Japan, terwijl de jongelui stroomden naar hun aangewezen stations (Tokio, (AP) 1.12).

DE CRISIS IN HET VERRE OOSTEN.

Opnieuw werd de nadruk gelegd op de ernst van de toestand in de Stille Oceaan toen bekend werd, dat Roosevelt een lange bespreking voerde met Admiraal Harold Stark, Hoofd van de vlootoperaties, en Cordell Hull. De conferentie had plaats omstreeks het middaguur en werd zo spoedig mogelijk gehouden nadat de President teruqkeerde van zijn verkorte vacantie te Warm Springs, Georgia. Het feit, echter, dat de Admiraal aan de conferentie deelnam, werd pas laat op de dag bekend. Of dit wilde zeggen, dat het Witte Huis aan de Japanners wilde te kennen geven, dat men zich voorbereidde op elke eventualiteit in de Stille Oceaan werd niet gezegd. In een artikel, dat hij voor „American Magazine" schreef, zeide de Secretaris van Marine Knox echter dat een zeer versterkte Noordamerikaanse vloot gereed is voor een noodtoestand in de Atlantische Oceaan zowel als in de Stille Oceaan. „Met machtige nieuwe aanwinsten voor de vloot en een veel grotere straal van operaties door de verkrijging van nieuwe bases zijn wij in staat aan alle ogenblikkelijk mogelijke dreigingen in beide Oceanen het hoofd te bieden", zeide Knox.

De dringende conferentie op het Witte Huis volgde op een nieuwe bespreking tussen Cordell Hull en de Japanse Gezanten in de voormiddag, waarna Ambassadeur Nomura tot de journalisten zeide: „Ik geloof, dat er een wijs staatsmanschap voor nodig is om de situatie te redden."

Hoewel uit Tokio het bericht kwam, dat het cabinet besloten had de onderhandelingen met de Verenigde Staten voort te zetten, was er toch weinig optimisme in diplomatieke kringen, aangezien Japan zeide de pogingen te zullen verdubbelen om de Verenigde Staten de problemen in de Stille Oceaan opnieuw te doen beschouwen, wijl er geen teken was, dat de Japanners enige concessie wilden doen.

Parallel met de diplomatieke acties waren de militaire ontwikkelingen in het Verre Oosten. De Gouverneur-Generaal van Nederlands Oost-Indië gaf opdracht tot de mobilisatie van de militairen en de luchtmacht. De radio van Bangkok verklaarde, dat Thailand, zich gesteld ziende tegenover nieuwe versterkingen van de Japanse troepen in het naburige Frans Indo-China, de hulp van vriendschappelijke mogendheden zou verwelkomen indien men gedwongen zou worden te strijden voor de onafhankelijkheid. De Noordamerikaanse strijdkrachten in het Verre Oosten werden gereed gehouden voor elke noodtoestand, Groot-Brittannië's formidabele bases Hongkong en Singapore waren op haar hoede, terwijl de troepen werden gehouden in staat van gevorderde gereedheid. De verloven van Britse soldaten werden ingetrokken en bemanningen van oorlogsschepen stonden gereed voor plotselinge orders. De meeste in Hongkong aanwezige Japanners zouden voorbereidingen treffen om morgen naar Canton te vertrekken.

Waarnemers, die een aanwijzing zochten voor Japans volgende stap, hielden de ontwikkelingen in alle sectoren van het wereldconflict alsook in het Oosten in het oog. In ingelichte kringen was er een toenemende neiging om de schijnbare overeenstemming van de Japanse acties met de ups en downs van de as in Europa in verband te brengen en dat om deze reden het resultaat van de ontmoeting van Pétain met Goering met biezondere belangstelling werd afgewacht. Indien een nauwere Frans-Duitse samenwerking het resultaat van deze ontmoeting zou zijn, waarbij Hitler het gebruik van de Franse oorlogsschepen zou krijgen in de Middellandse Zee en de Franse koloniale bases in Afrika, verwachten deze waarnemers een nieuwe stijvere Japanse houding met een mogelijke plotselinge actie in het Verre Oosten, tenzij dit weer wordt tegengegaan door nieuwe Duitse nederlagen in Libye of aan het Russische front (Washington, (AP) 1.12).

MOSKOU UITGERUST VOOR DE STRIJD.

Een vertraagd bericht van 27 November uit Moskou deelt mede, dat de stad gereed is voor de strijd. Als volgt is het beeld van de Russische hoofdstad gelijk weergegeven door reizigers, die er juist vandaan kwamen.

Barricaden zijn opgericht op de toegangswegen naar de stad, doch het aanzien in de hoofdstad zelf is weinig veranderd, behalve door de aanwijzingen, dat hevige Duitse bombardementen hebben plaats gehad. Het Bolsjoi theater en Moskou's universiteit behoren tot de bouwwerken, die getroffen zijn. Er bevinden zich betrekkelijk weinig personen op straat en weinig automobielen op de brede avenues. De evacuatie van inwoners uit Moskou bereikte een hoogtepunt op 16 October, toen de Duitsers doorbraken in de richting van Mozjaisk op 57 mijl ten Westen van de hoofdstad. Vele vreemdelingen verlieten toen Moskou gedurende twee dagen. Ook Russen vertrokken toen met treinen en auto's tot dat de Duitse opmars tot staan gebracht werd en de situatie aan het front gestabiliseerd werd. Thans blijft de bevolking van de stad betrekkelijk stabiel.

Lange vrachttreinen vervoeren enkele eigendommen van hen, die reeds vertrokken.

De ondergrondse treinen houden om 20 uur op met rijden, zodat de inwoners van Moskou een schuilplaats onder de grond kunnen vinden, indien de Duitsers hun zware bombardementen mochten hernieuwen. De Duitsers bombardeerden Moskou sporadisch van 16 October, toen het eerste offensief tegen de hoofdstad het hoogtepunt bereikte, tot 15 November toen een tweede offensief ondernomen werd. (Kuibysjev, (AP) 1.12).

VON KLEIST VERPLAATST ZIJN HOOFDKWARTIER.

De Britse radio berichtte, dat de Duitse commandant in het Zuiden, Veldmaarschalk Ewald von Kleist, zijn hoofdkwartier twee dagen geleden naar Mariupol terug verplaatste en thans weer verder naar achteren verplaatst heeft. De radio deelde verder mede, dat het Russische tegenoffensief de astroepen in het Donetzbekken terugdringt naar Stalino op 100 mijl ten Noord-Westen van Rostov (New York, 1.12).

NIEUWE OPPERBEVELHEBBER VOOR BRITSE VLOOT IN HET OOSTEN.

Gemeld wordt dat Schout bij Nacht Sir Tom Phillips, Lord Commissaris van de Admiraliteit en Vice-Hoofd van de Marine Staf sedert 1939 benoemd is tot Opperbevelhebber van de Britse vloot in de Verre Oostelijke wateren. Hij volgt Vice-Admiraal Sir Geoffrey Layton op, die naar het Verenigde Koninkrijk zal terugkeren om een andere post te bezetten. (Singapore, (AP) 1.12).

Het nieuws van vandaag.

Op 7 October veroverden de Duitsers Mariupol aan de Zee van Azov. Dat was nog najaar. Af en toe een buitje, een fris stormpje. In de buurt van Moskou ging het toen al slechter en slechter, terwijl van het Leningrad-front niets meer gehoord werd. Alleen in het Zuiden trok men met vliegende swastikavanen vooruit. Inmiddels is voor de zoveelste maal de onoverwinnelijkheid van Rusland gebleken. De herfst en de winter kwamen te hulp. Weg nazies! Nu trekken de vliegende vanen met sikkel-en-hamer door de modder- en sneeuwvlakten. Deze vaandels komen uit de andere richting op Mariupol af en het laat zich aanzien, dat de hakenkruisvlag binnenkort wel van Mariupols stadhuis zal worden neergehaald. Ten Westen van Rostov doen de Russen succesrijke tegenaanvallen. Von Kleists leger is versplinterd. Zijn hoofdkwartier is terugverplaatst. Rostov schijnt heroverd. Een nieuw front is geopend. Timosjenko rukt voort. De Duitse vluchtten. Daar gaan de nazies......

In Moskou gaat het leven zijn gewone gangetje. Enkele gebouwen, de universiteit, bijvoorbeeld, zijn vernield en het verkeer is sterk verminderd als gevolg van de evacuatie. De motor loopt na 20 uur niet meer en de mensen kunnen in 's werelds meest luxieuze metro een schuilplaats vinden. De Duitsers blijven met de moed der wanhoop verder vechten. „Met goede kijkers", zo seinde Berlijn, „kunnen wij Moskou al zien......" Intussen komt bericht na bericht over Duitse wansuccessen bij Moskou.

Inderdaad, het schijnt nu langzamerhand te blijken, dat de krijgskansen in Rusland gekeerd zijn. Of dit ook in Libye het geval is? Aanvankelijk behaalden de Australiërs en Nieuw Zeelanders daar veel successen, maar de laatste dagen is de stemming daar maar flauwtjes, ook al schreef Edward Kennedy een pakkend relaas over de Raf boven Libye in dit nummer (blz. 3).

Goering en Pétain hebben een ontmoeting gehad in Versigny, ten Zuid Oosten van Parijs. Toen Pétain en Darlan de bezette zone binnenreden, wisten ze niet eens, waar ze naartoe gebracht zouden worden. Natuurlijk werd niets bekend van de inhoud der besprekingen. Het was echter „in een atmosfeer van hartelijke hoffelijkheid", zegt het telegram (blz. 3).

De Japanse activiteit tegen China neemt toe. Thailand is gereed, zal eventueel vreemde hulp verwelkomen. Nomura en Kurusu gingen op last van hun regering weer naar Cordell Hull en en toen zij de deur uit waren, ging Hull naar Roosevelt, waar deze met Admiraal Stark zat te wachten.

Over de paniek, die gisteren op Curaçao heerste, en door een enfantastische zet van de opstellers van de nieuwe deviezenregeling werd veroorzaakt, leest u op blz. 2.

Japan zal nooit tevreden zijn.

De Japanse politiek is, zoals te verwachten was, eindelijk vastgelopen. Het heeft lang geduurd voor het zover gekomen is. Deze periode van agressie heeft, feitelijk zonder onderbreking — elke periode van kalmte was niet anders dan een voorbereiding tot de volgende stap — van de 18e September 1931 tot heden geduurd. Naarmate de zekerheid steeg, dat de grote mogendheden, met Groot-Brittannië aan het hoofd, niet konden en ook niet wilden vechten, kwamen de Japanse landhonger en machtswellust steeds brutaler tot uiting, en werden de Japanse eisen steeds hoger gesteld. Het werd een zware roes nadat de wereldbrand zich over steeds meer Europese landen uitbreidde, een roes, waarin de Japanners zich alreeds van het bezit van de Franse, Nederlandse, ja zelfs van de Britse gebiedsdelen in het Verre Oosten verzekerd waanden.

Toch „misten de Japanners in de zomer van het vorig jaar de boot", en thans is hun het gebiedende halt, dat uiteindelijk komen moest, toegeroepen, nadien zij aan de bedreigde mogendheden te veel tijd om zich tegen het dreigende gevaar te wapenen, hadden gelaten, ook al zijn Nomura en Kurusu volgens de wens hunner regering (zie het betreffende telegram elders in dit nummer) reeds weer aan het pogen met Cordell Hull tot een vergelijking te komen.

In Mei of Juni, en ook nog wel later in 1940 hadden de Japanners met een betrekkelijk zwakke expeditionnaire macht zich behalve in Indo China waarschijnlijk ook in onze archipel vaste voet kunnen verzekeren. De kansen op succes waren toen van dien aard, dat deze operatie niet als roekeloos had moeten worden gequalificeerd. Thans staat de zaak voor de geallieerden in Europa er oneindig veel gunstiger voor. Groot Brittannië heeft zich geheel van de verliezen bij Duinkerken hersteld, Oost-Afrika is veilig tegen nazie-gevaar, evenzo althans voorlopig het Midden-Oosten. De slag om de Atlantische Oceaan heeft Hitler volgens de Engelse gegevens definitief verloren; de aanvoeren van krijgsmaterieel uit de Verenigde Staten naar de democratieën nemen gestadig toe. De Russen strijden prachtig, de Amerikaanse vloot wordt met de dag krachtiger.

De tijd van de bedaringspolitiek is voorbij.

Tenslotte is — en dit is niet het minst belangrijke — de tijd voorbij, dat de mogendheden nog aan bedaringspolitiek deden. Als één politiek tegenover agressie heeft gefaald, dan is het zeker wel de bedaringspolitiek van Chamberlain en consorten. We laten ons niet meer bebullebakken en ook voor vijandige oorlogspropaganda zijn onze zenuwen ongevoelig geworden; Japanse „eisen" laten ons koud. Het enige dat thans nog waarde heeft op de wereldmarkt, is weerkracht. Feitelijk is het nooit anders geweest, maar de struisvogelpolitiek van een oorlogsmoe geslacht, dat vier jaren lang in de loopgraven had gestreden, deed der grote menigte ten slotte geloven — of was het „wishfull thinking", een wensdroom? — dat men op politiek gebied succes kon bereiken zonder over een vuist, gereed om toe te slaan, te beschikken.

De 19e eeuw, de eeuw, waarin meestentijds vrede heerste onder de grote mogendheden en het motto gold: „leven en laten leven", is voorbij. Thans zijn we tot de oude tijden terug gezonken, en we zijn er ons van bewust, dat we voortdurend met het geweer aan de voet moeten staan, om de uitdrukking van Suriname's Gouverneur in diens Dagorder te herhalen, teneinde onze zelfstandigheid en vrijheid tegen roofstaten te verdedigen.

Waarom heeft Japan in Mei-Juni van het vorige jaar niet toegeslagen? De beantwoording van deze vraag is van belang, omdat daaruit wellicht kan worden afgeleid waarom ook nu Japan nog misschien zal nalaten toe te slaan.

Toen in de meest critieke periode van het vorige jaar Nederland en Frankrijk ten onder gingen, had Japan om zijn doel — de Zuidwaartse expansie — te bereiken, de keuze tussen een militaire overval, dan wel de politiek van de beruchte „eisen" — een politiek, welke in 1915 voor het eerst tegen China werd gebezigd. Japan koos zowel tegen Indo China als tegen ons de politiek van intimidatie. Indo China gaf daaraan vrijwel onmiddellijk en onvoorwaardelijk toe. Nederland verwees die eisen van het begin tot het eind onvoorwaardelijk. Het heeft echter wel een half jaar geduurd voor dit standpunt eindelijk tot de Japanners doordrong.

Japan koos de weg der onderhandelingen.

Langs beide wegen was succes, zowel als mislukking mogelijk. Het succes zou in beide gevallen hetzelfde zijn geweest, maar een militaire mislukking zou veel ergere gevolgen hebben gehad, dan een politieke mislukking. Japan moet dus hebben gevreesd, dat de kansen op een militair echec toen reeds groter waren dan die op een politiek echec, want het koos de politieke weg.

Het is tenslotte ook niet zo wonderlijk, dat de Japanners zich beperkten tot het stellen van eisen, want de Japanners beschikken niet, of niet meer, over voldoende middelen voor het voeren van een oorlog op een 4000 km. van hun land verwijderd. Onder middelen is hier te verstaan: soldaten, schepen, voorraden, en niet te vergeten vliegtuigen. Na de bevriezing van de Japanse fondsen, welke onmiddellijk volgde op de jongste Japanse daad van agressie jegens Indo China, is de eco-

nomische toestand er in dat land zeker niet fleuriger op geworden.

De eis van toelating van een 30.000-tal Japanse soldaten en het gebruik van Franse marinehavens en vliegvelden in Indo China deed in de Stille Oceaan opnieuw een politieke crisis ontstaan.

Door de daarop volgende tegenzet der democratieën werd deze echter de oorzaak van de meest ernstige inwendige crisis, die Japan ooit heeft doorgemaakt; een crisis, die nu al maanden voortduurt, en waarvan de oplossing nog steeds niet gekomen is. De Japanse regering voelt, dat het nu ernst is, en dat een volgende daad van agressie vrij zeker oorlog betekent. Door de bevriezing der Japanse fondsen is het land niet alleen van elke toevoer van oorlogsbehoeften, maar eveneens van voor de economische industrie nodige behoeften, afgesneden. De bewering, van Japanse zijde geuit, dat van die behoeften een voorraad voor jaren zou zijn opgelegd, is niet erg geloofwaardig. De Japanse bereidwilligheid tot onderhandelen met de Verenigde Staten ondanks de koelheid van Washington is moeilijk anders te verklaren dan door het succes der bevriezingsmaatregelen.

In Tokio wordt een hevige strijd tussen de verschillende politieke groepen gestreden. Men mag aannemen, dat de handel en de industrie tegen een oorlog zijn, en slechts het leger, tenminste het extremistische deel daarvan, voor een doorzetten van de agressie is. De marine daarentegen schijnt niet erg fel op een oorlog met de Verenigde Staten te zijn gebeten.

Roosevelt eiste het opgeven van agressie.

Intussen hebben dan besprekingen tussen de Verenigde Staten en Japan plaats. President Roosevelt heeft het opgeven van alle agressie en afscheiding van de as geëist.

Onder zulke voorwaarden lijkt een „minnelijke schikking" weinig kans van slagen te hebben, ook al wil Japan na het antwoord der Verenigde Staten nog weer de onderhandelingen voortzetten. Moet men daarover treuren? Neen, het tegendeel is waar. Want elke minnelijke schikking met een onbeperkt krijgszuchtige mogendheid is toch immers van niet de minste waarde. **Terecht heeft generaal Tsjiang Kai Sjek er waarschuwend op gewezen, dat de Japanse politiek steeds een is geweest van „verzoening", wanneer Japan krachten moest verzamelen, en van intimidatie wanneer het zich krachtig genoeg voelde voor de volgende stap.** Ook nu zou niet anders te verwachten zijn.

Indien Japan toegeeft, is het slechts, omdat het evenals vroeger, in 1905, in 1922 en in 1928, zich op dit ogenblik te zwak acht om met geweld of op andere wijze zijn doel te bereiken, of aan het twijfelen is geraakt over een Duitse overwinning, **maar geen seconde denkt het eraan zijn veroveringsplannen voor goed op te geven.** Misschien zou het, b.v. indien het in China gunstige tegenvoorwaarden zou kunnen bedingen, bereid worden gevonden zich van de as te laten afkopen. Maar wat kan het den Verenigden Staten en Groot Brittannië eigenlijk schelen, of Japan officieel bij de as aangesloten blijft of niet? Japan zal toch immers steeds sympathie voor de Duitse politiek blijven gevoelen, want het is de enige politiek, waar het wat voor gevoelt. Een vos verliest wel zijn haren, maar niet zijn streken.

Japan zal de wereldverovering nimmer opgeven.

Wanneer Japan zich bereid verklaart tot afscheiding van de as, tot opgeven van zijn agressie tegen China, Indo China en Nederlands-Indië, dan wordt de toestand in de Stille Oceaan eerst recht gevaarlijk want dan kan de met zoveel moeite tot stand gebrachte samenwerking der bedreigde mogendheden en haar paraatheid gaan ondermijnen, terwijl het zelf alle gelegenheid krijgt zich te herstellen en voor te bereiden — bèter voor te bereiden — op een aanval op de Nanyo. Uit de Japanse geschiedenis van de laatste halve eeuw blijkt immers duidelijk, dat, wat er ook gebeurt, Japan blijft vasthouden aan zijn politiek van wereldverovering.

Er bestaat geen werkelijk verschil tussen de bedoelingen van Hitler en die van de Japanners. Daarom is het hoogstwaarschijnlijk even onmogelijk met de Japanners tot enig vergelijk, vredesverdrag, of hoe men het noemen wil, te komen, als met de Duitsers.

De te sluiten vrede moet even goed ten doel hebben de wereld te bevrijden van het Duitse gevaar, als van het Japanse. Tot zolang moet Japan op dezelfde wijze als Duitsland worden beschouwd. Japan is in de Stille Oceaan de vijand no. 1, die slechts in toom wordt gehouden door de vuist, die in het Verre Oosten gereed is toe te slaan, en door de economische verschrompeling, die het gevolg is van de bevriezing van zijn fondsen.

Alléén deze beide houden op het ogenblik Japan in bedwang, en aan die toestand kan Japan slechts ontkomen door een oorlog dan wel door bedaringspolitiek. Is het begrijpelijk, dat de Japanners de Verenigde Staten trachten te verleiden tot een „compromis", dat, wat men ook doet, hun alle gelegenheid en tijd zou bieden de gesloopte krachten te herstellen en dat zij zelfs bereid zullen worden gevonden daarvoor offers te brengen, die Japan bij de vrede in een veel gunstiger daglicht zouden stellen?

De. Japanners zouden niets liever willen, dan op een manier, die „hun gezicht redt" van dit incident af te komen. Vergeefs zoeken zij reeds geruime tijd naar een oplossing. Zij vervloeken het ogenblik, dat hen deed besluiten tot de aanval op Noord-China over te gaan en de Verenigde Staten zouden hun de grootste dienst bewijzen door hun daarvoor een uitkomst aan de hand te doen.

Maar voor de zaak van de vrede en der vredelievenden is het van veel meer belang, dat de aderlating, die de Japanners in China ondergaan, blijft voortduren, totdat zij door uitputting worden gedwongen wèrkelijk op te geven. Hoe zouden zij juichen, indien zij een 600.000 man uit China naar huis konden brengen, en gereed maken voor actie tegen het Noorden of het Zuiden!

Japan moet tot andere inzichten worden gebracht. Dat doel is niet te bereiken door een compromis, maar door de Japanners murw te maken, en daarin kan men alleen slagen door steeds meer economische druk, en vooral steeds meer steun aan China. Want door het laatste zou uiteindelijk zelfs een beslissende nederlaag aan het Japanse leger kunnen worden toegebracht, waardoor wellicht aan het schrikbewind daarvan over het Japanse volk en aan de huidige agressieve politiek een einde zou komen.

Het ergste, dat ons op dit moment zou kunnen overkomen, is, dat de Japanners erin zouden slagen president Roosevelt te verleiden tot een bedaringspolitiek in de Stille Oceaan. Het is echter niet aan te nemen, dat de de Verenigde Staten in deze voor de Japanners, met name admiraal Nomura en Kurusu gespannen valstrik zouden trappen, al wijzen de tekenen er op. Of is het slechts om Japan voorlopig aan het lijntje te houden en het zo te verzwakken?

Beter is het echter nog oorlog, want tenslotte kan aan een overwonnen Japan gemakkelijker verdere agressie onmogelijk worden gemaakt, dan aan een alleen maar economisch tijdelijk uitgeput Japan.

Curaçao.

DE ONTEVREDENHEID BIJ DE WINKELSTAND.

Triest voorbeeld van gebrek aan juiste volksvoorlichting.

Gistermorgen hebben alle Curaçaose importeurs een formulier, genaamd R, ontvangen, waarop voor elken importeur werd aangegeven voor hoeveel dollars hij in het 4e kwartaal 1941 mag invoeren. Dit zijn dus de zg. invoerquota, waarbij het gouvernement zich liet leiden door de statistieken, waarover het beschikt. Er is hier sprake van een fantastische inkrimping en de stemming in de stad was gisteren niet anders te kenmerken dan razend. Zelfs werd er reeds van gesproken om en bloc te sluiten. Een bekend econoom verklaarde ons puntig: de maatregel is best, want hij is zo goed uitgedacht, dat hij nimmer ingevoerd zal kunnen worden.

Aan de andere kant mag men ver onderstellen, dat degenen die de quota hebben vastgesteld ook hun zaakjes wel overwogen zullen hebben en het is daarom wel intreurig, dat de betrokken instantie niet de wijsheid gehad heeft om terstond een persconferentie bijeen te roepen, zodat de wanhoopstemming, die nu volkomen begrijpelijk in de stad heerst, enigszins had kunnen worden voorkomen door goede voorlichting, want daarvoor is de pers. Op totalitaire manier vielen nu de R-formulieren de deuren binnen.

Men kan begrijpen, dat het op Curaçao niet mogelijk is al te lange tijd van te voren zulk een conferentie bijeen te roepen, want al praten de persmensen hun mond niet voorbij — er kan nu eenmaal geen geheim bewaard blijven hier. Maar waarom heeft men dan niet gevraagd aan de persmensen om bijvoorbeeld gistermorgen vroeg, desnoods om 5 of 6 uur, op het bureau van de deviezencommissie te komen, zodat in alle plaatselijke bladen nog gisteren een voorlichtend artikel had kunnen verschijnen. Welneen, zeiden de slome bureaucraten, niet eens Maandag, laat het volk maar in wanhoop, laat ze maar gissen. Dinsdagmiddag is vroeg genoeg voor zulk een conferentie, zodat de besluiten van de deviezentrekschuitcommissie eerst Woensdag toegelicht kunnen worden. Hier is nu weer zo'n welsprekend staaltje van volkomen gebrek aan inzicht wat volksvoorlichting betreft bij een overheidsinstantie, terwijl juiste volksvoorlichting (er is niemand die vraagt om geheimen te openbaren, alleen een zakelijke toelichting), toch een der kenmerken van democratie is. En daar mankeert het hier volkomen aan. De opstellers van de deviezenregeling hebben niet eens de moeite genomen om aan alle redacties een R. formulier ter kennismaking toe te zenden.

De Regering betaalt hier op Curaçao een Gouvernementspersdienst. Dat kost geld. Die dienst heeft als een van zijn voornaamste functies schakel te zijn tussen overheid en pers. Maar het schijnt, dat het geld niet op kan, toen wij bij de G.P.D. informeerden, bleek die ook van niets te weten.

De Deviezencommissie is in dit opzicht een sprekend voorbeeld van aftandse bureaucratie. Even erg als de gouvernementssecretarie, die blijkbaar geen verschil ziet in de benoeming door den Gouverneur van vijf Statenleden en een boswachter op Westpunt. In elk geval kregen wij de beide feiten eerst gistermorgen in eenzelfde brief officieel medegedeeld, omdat „de officiële mededelingen altijd Donderdagmiddag worden opgesteld in verband met het verschijnen van de Curaçaose Courant". En al is het de benoeming van Statenleden, er kan geen telefoontje af (bijv. binnen een kwartier nadat de bescheiden van het kantoor van den Landvoogd zijn teruggekomen) aan de G.P.D., die dan wel zal zorgen, dat het bij alle bladen bekend wordt. Welneen, wat denkt u wel. Bureaucratie is nu eenmaal bureaucratie en voor de bureaucraten bestaat er geen onderscheid tussen de benoeming van Statenleden, de benoeming van boswachter of het verlenen van 10 dagen vrijaf aan een hulppostbode buiten bezwaar van 's lands kas. Het is jammer, dat de revue „Koningin der Aarde" al klaar is, anders had men daarover beslist een program-punt moeten inlassen. Gelukkig is ook gebleken, dat er onder de ambtenaren mensen zijn, die hun positie als overheidsorgaan begrijpen, die de pers eigener beweging tips geven, voorlichten, helpen. Het is te hopen, dat men zich aan hun voorbeeld spiegele.

In elk geval, lezers, wat u gisteren had mogen verwachten in uw courant, vindt u ook vandaag nog niet. Vanmiddag is er evenwel een persconferentie belegd en u zult zich dus moeten aanpassen aan de bureaucratie, die immers altijd glorieert in het uitstellen en laten wachten.

DE GEWIJZIGDE DEVIEZEN-LANDSVERORDENING VASTGESTELD.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft na de Raad van Bestuur gehoord te hebben de „landsverordening van de 28ste November 1941 tot wijziging en aanvulling van de landsverordening van de 29ste November 1940 houdende regelen betreffende het deviezenverkeer", zoals zij door de Staten van Curaçao is aangenomen, vastgesteld.

De Deviezencommissie.

Tot leden van de Deviezencommissie. bedoeld in artikel 12, lid 1, van de „Deviezenlandsverordening 1940" zijn door Z.E. den Gouverneur benoemd: G. C. C. J. de Beaufort, voorzitter; Dr. W. Ch. de la Try Ellis, onder-voorzitter; J. H. van Boven, Ir. J. F. Groote, A. G. Statius Muller, leden. Tot secretaris werd benoemd S. Aldewereld.

De commissie richt zich bij de uitoefening van haar taak naar de aanwijzingen die de Gouverneur haar terzake mocht geven.

De drie eerstgenoemde leden zijn belast met de behandeling van de dagelijkse zaken.

Tot het nemen van besluiten behoort de commissie uit den voorzitter of den onder-voorzitter en tenminste twee andere leden te zijn samengesteld.

De van de commissie uitgaande stukken worden ondertekend door den voorzitter of den onder-voorzitter en den secretaris.

De Adviescommissie.

De samenstelling van deze commissie, die door de deviezencommissie eventueel geraadpleegd kan worden is als volgt samengesteld: de heren. T. C. Brown, I. H. Capriles, J. A. Correa, J. G. Eman, W. van Eyk, J. Menge, B. F. Ronday, A. Senior.

MOEDER DÉSIRÉE JUBILEERT MORGEN.

De Moeder-Overste van het Leprozengesticht Zaquito, Moeder Désirée, zal morgen de dag herdenken, dat zij voor 25 jaar de heilige professie aflegde. Moeder Désirée is een bekende figuur geworden op Curaçao en heel velen zullen haar dankbaar zijn voor de verpleging, die zij van haar hebben mogen ondervinden. Moeder Désirée werd in 1892 in Aardenburg (Zeeuws-Vlaanderen) geboren. Zij trad in bij de Zusters Franciscanessen van Breda en het is bekend, dat vele Zeeuwse zusters thans hier op Curaçao werkzaam zijn. Moeder Désirée is een van haar.

Op 27 November 1924 arriveerde de Zuster op Curaçao, waar zij haar werk in 's Heren dienst begon als verpleegster in het St. Elisabethsgasthuis. Om haar grote gaven werd zij reeds in 1930 tot Moeder van het gasthuis benoemd. Zes jaar daarna werd zij moeder-overste van het Leprozengesticht, welke zware taak tot op heden door haar wordt verricht. Zoals men weet, is het Leprozengesticht juist de laatste jaren enorm verbeterd en het is zeker in de eerste plaats aan de kundige leidinggevende talenten van Moeder Désirée te danken, dat het Curaçaose leprozengesticht elke vergelijking met andere inrichtingen kan doorstaan. Thans bereidt Moeder Désirée zich in de stilte van een recollectie voor op de feestdag, die haar morgen temidden van haar mede-zusters wacht. Om 11 uur zal Moeder Désiréé morgenochtend op het St. Elisabethsgasthuis recipiëren.

Een hartelijke gelukwens en een gebed om de zegen des Heren voor het verdere zware werk van Moeder Désirée is hier zeker op zijn plaats.

ONDERSCHEIDINGEN.

Op Zaterdag 29 November jl. werd door den Voorzitter van de Afdeling Curaçao van het Nederlandse Rode Kruis, in de localiteiten van het comité Irene aan enige dames, ter waardering voor het maatschappelijk werk door dezen voor Nederlandse oorlogsslachtoffers verricht, een onderscheiding van de Nederlandse Regering uitgereikt. In Aruba werd dit door den penningmeester van de bovengenoemde Afdeling gedaan.

De volgende dames werden onderscheiden: **Mevr. Z. Curiel-de Marchena; mevr. E. Aars-Wulffraat; G. A. Bouman-Gerlings; B. Korthals-Moir; A.E. Vrijburg-Suthoff; de wed. A. D. Chumaceiro-Lopez Penha; mevr. L. Ricardo-Capriles; Sarah L. M. A. Correa; L. A. J. Beunders van Bunschot; mevr. P. M. van Leeuwen- Neeleman; mevr. Camila Senior-Curiel; mevr. L. Arends-Savelkoul; mej. E. Wouters; mevr. H. W. Eldermans; mevr. I. Gronemeyer-Kummerling; mevr. H. Polvliet; mevr. Prinsen; mevr. Tita Chumaceiro-Gomez-Casseres; mevr. A. Jonckheer; mevr. Edna van Eps; mej. Coralie Buncampe; mej. Jane Neuman; mej. Rebeca L. Maduro; mej. Anita Valdeblanquez; mevr. Delia Maduro-Capriles; mevr. R. Wagemaker; mevr. G. Pauw; mevr. Lenz; mevr. J. Kersten; mevr. J. Noot; mevr. van Driel; mevr. J. Oorthuys; mevr. B. Meuldijk; mevr. L. Prins; mevr. F. Sasso; mej. Berselinck mrs. Imler. mevr. Sarah Brandao-Maduro.**

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Wandelmars C.A.B.:** Het bestuur van de C.A.B. deelde mede, dat de sluitingsdatum voor de inschrijvingen van de 2-daagse wandelmars ten bate van het Jan van Galen fonds is verzet tot 5 December e.k.

— **C.S.V. „Hercules":** As. Donderdag oefenwedstrijd Hercules 1 — Schutterij. Terrein Mundo Nobo; aanvang 16.30 uur. Opstelling Hercules:

S. Nepomuceno
H. S. Weber E. Confesor
O. Marchena Ch. Escobar C. Beaumont
G. Maduro R. Medema P. Faneyten
H. v. Aanholt J. Christiaan
Res.: M. Juliana, A. Bonifacio, J. Haseth, F Lasten, E. Calvo.

CURAÇAOS PHILHARMONISCH ORKEST.

Hedenavond zal het Curaçaos Philharmonisch Orkest in het theater Brion om 21.45 uur een concert geven. Het programma is als volgt: Ouverture Iphigenia in Aulis Ch. W. Gluck. Kleine Ballet Suite uit opera's van Gluck; Concert in sol mineur A. Vivaldi; Sinfonia in Si bemol majeur Johan Christian Bach; Egmont Ouverture L. van Beethoven.

De bekende Amsterdamse musicus en orkestleider van het theater Tuchinski, Max Tak, heeft zijn medewerking toegezegd. In het vioolconcert van Vivaldi zal de heer Rodolfo Boskaljon als solist optreden. De heer Max Tak is dan de orkestleider.

Het belooft een kunstvolle avond te worden. Niemand verzuime dit specifiek Curaçaos kunstfeest bij te wonen.

TRIESTE MARE.

De Santa-boot komt vandaag niet. Geen post, geen verse levensmiddelen, geen bezoek. Het wekelijks evenement van Curaçao gaat voorbij. Morgenochtend om 11 uur wordt de Santa Theresia verwacht. Dat is een vrachtboot, die ook post aan boord zal hebben. Volgende week is het weer normaal. Dinsdag de 7e komt de Santa Paula hier.

De postsluiting zal zijn op Wo. 14 uur en om 13 uur voor aangetekende stukken.

Nederland.

NEDERLANDS-INDIË [M]OBILISEERT OOK ZIJN BURGERS.

Nederlands-Indische oud-luite-[n]enaal T. Bakker is de leider [bu]rgermobilisatie" in Nederlands [Indië.] Deze heeft een rede gehouden, [waarin] hij op de voorgrond stelde, dat [in de] totale oorlog de burgerbevolking, naast leger en vloot, haar be-[langrijke] taak te vervullen heeft. In [de r]aad voor de burgermobilisatie [hebben] zitting de commandanten van [leger en] vloot, de directeuren van alle [departe]menten en de procureur-gene-[raal.] Het voornaamste doel is de bur-[gers v]oor te bereiden op hun uitge-[breide] veelzijdige taak in de totale [oorlog,] teneinde het economische en [maatsch]appelijke leven zo goed en zo [lang] mogelijk te doen blijven func-[tioneren], vooral wat betreft de pro-[ductie,] de voedseldistributie, het ver-[keer te] land en te water en de open-[bare ge]zondheid.

[Voor] de burgerlijke dienstplicht zijn [onge]veer een half millioen mensen [opge]roepen. Ook de vrouwen spelen [een bela]ngrijke rol hierin. Na anderhalf [jaar oe]fening zijn — zo zeide generaal [Bakke]r — uitstekende en opmerkelijke [resulta]ten bereikt. Vooral de takken [van di]enst, wier taak het eventueel zal [zijn om al]le voor den vijand waardevolle [objecte]n te vernietigen, hebben zulk [een gr]aad van geoefendheid bereikt, [dat er] alle reden is om te verklaren, [dat de] vijand geen kans zal hebben. [Dit ge]ldt vooral den olie-bedrijven. [Verleden]ige week is een uitgebreide [oefeni]ng gehouden: het evacueren van [een st]ad op Java. Alle hoofdwegen [verm]ijdend, werd een groot deel der [bevolk]ing langs zijwegen naar een ta-[melijk] ververwijderd kamp gebracht, [waar] alles in gereedheid was om de [geëva]cueerden te huisvesten. Ook deze [oefenin]gen verliepen met het grootst [mogelijk]e succes.

SPANNING IN NEDERLANDS INDIË.

[Hoewel de] algehele mobilisatie in Neder-[lands] Indië is nog niet afgekondigd, [zij]n alle reserve-officieren en lich-[ting] van het luchtwapen in actieve [dienst] geroepen, tezamen met een aan-[tal ra]dio-operateurs en technici. Offi-[cieel] werd deze maatregel verklaard [met d]e woorden: „De militaire lucht-[macht] moet in staat zijn te vechten in [de eer]ste linie en ten volle voorbereid [zij]n."

[De] houding van Nederlands Indië [ten aan]zichte van de steeds stijgende [spanni]ng in de Stille Oceaan is aller-[minst] een van zenuwachtigheid. Ook [is ee]n van beslistheid en vertrouwen [in de] zekerheid, dat alle noodzakelijke [voorzo]rgsmaatregelen zijn genomen zo-[wel o]p militair als op civiel gebied. Een [algem]ene mobilisatie heeft nog niet [plaats] gehad, doch kan in enkele uren [gesch]ieden, daar Nederlands Indië se-[dert h]et laatste half jaar practisch on-[der o]orlogsomstandigheden leeft. Over [het al]gemeen zijn autoriteiten noch pu-[bliek] geneigd veel te zeggen. Men [wach]t in spanning af. En in sterk ver-[trouw]en op eigen kracht (Batavia, [G.P.]D. 2.12).

MEDEDELINGEN UIT NEDERLAND.

[Ee]n vreemdeling, die dezer dagen [uit N]ederland in Engeland aankwam, [verk]laarde, dat het opvallend is hoe wei-[nig] constructiefs (zelfs in de nazie-[betek]enis van dit woord) de Duitsers [tot] stand brengen; zo ontkende hij [ee]nmale, dat de weder-opbouw [van] Rotterdam reeds begonnen zou [zijn.] De propaganda voor de „nieuwe [orde]", die op zo grote schaal en met [groter]e kosten gevoerd wordt, heeft [niet] het geringste resultaat. Daar de [meest]e gedeputeerden en wethouders [ontsla]gen zijn en vervangen door ma-[ri]tten, is het in de huishouding van [provi]ncies en gemeenten een ongeor-[gani]seerde janboel van belang. Arthur [Seyss] Inquart heeft de grootste moeite [om voor] de Duitsers betrouwbare perso-[nen t]e vinden, die in staat zijn om bur-[geme]ester, gedeputeerde of wethouder [te zij]n. De Gestapo heeft de gehele [macht] in handen en zij oefent die op [ee]n haar beruchte wijze uit. Zelfs [gener]aal Christiansen en Seyss In-[quart] hebben te lijden van de bemoei-[zucht] der Gestapo.

DE KONINGIN FELICITEERT CHURCHILL

Koningin Wilhelmina seinde aan Churchill op diens verjaardag: „Ik bied u mijn zeer hartelijke en welgemeende gelukwensen aan. Vertrouwend op de triomf van onze gemeenschappelijke zaak, wens ik u sterkte en gezondheid toe om uw grote, doch zeer zware taak te volvoeren" (Londen, G.P.D. 2.12).

SABOTAGE.

„De Tijd" (van 14 November) deelt mede, dat 21 arbeiders in een spinnerij in Tilburg tot vier maanden gevangenisstraf zijn veroordeeld wegens opzettelijke beschadiging van machines (Londen, G.P.D. 2.12).

DE NIEUWE PHARAO.

Honderd Nederlandse boeren, wier leeftijd loopt van 19 tot 53 jaar, zijn te Lodz aangekomen. Zij zijn door de Duitsers bestemd om zich in Wit-Rusland en de Oekraïne te vestigen. In Februari zal een contingent van 400 boeren met hetzelfde doel uit Nederland vertrekken.

HAD JE ME MAAR.

Een uitspraak van het nazie-weekblad „De Waag" (van 7 November): „Nederlands Indië zal zijn plaats krijgen in het nieuw-Europese kader en het lot van de Nederlandse koloniën zal door Berlijn worden bepaald."

OP EEN BRUG IN EEN KLEINE STAD.

Op een brug in een kleine stad in Noord-Holland stond een N.S.B.'er „Volk en Vaderland" te verkopen. Twee voorbijgangers wierpen den man over de brugleuning in het water. Hij verdronk. De politie looft een prijs van ƒ 10.000 uit voor den aanbrenger van de daders.

EEN KERKDIENST.

Te New York is ter gelegenheid van de inwijding van de Cathedral of Saint John the Divine een dienst gehouden voor de „lijdenden van alle onderdrukte volken". Een Nederlandse afvaardiging liep mede in de processie.

DE FLITSPUIT.

In Nederland bezorgt een geheime zender den Duitsers veel last. Hij heet „De Flitspuit" en wordt klaarblijkelijk door studenten bediend.

Politiek en Oorlog.

PÉTAIN ONTMOET GOERING.

Gemeld wordt, dat Maarschalk Henri Philippe Pétain onder gezegelde Duitse orders naar de bezette zone reisde voor de ontmoeting met een „hoge Duitse autoriteit" om tot een meer gemerkte wederkerige verstandhouding te geraken met Frankrijks overwinnaar. Hij was vergezeld van Vice-Premier Jean François Darlan. De twee kenden hun uiteindelijke bestemming zelf niet in het land, dat half door de Duitse troepen bezet is.

De Duitse Consul te Vichy, Krug von Nidda, ontving een dringende oproeping om naar Parijs te komen tegen de tijd, dat de Franse groep vertrok. Waarnemers brachten zijn reis indirect in verband met die van Pétain.

Fernand de Brinon en Otto Abetz, de Franse en Duitse Ambassadeurs te Parijs, zouden — naar vermeld — deel nemen aan de conferentie (Vichy, (AP) 1.12).

Het DNB maakte bekend, dat Hermann Goering en Henri Pétain heden bijeenkwamen te Saint Florentin Versigny, 80 mijl ten Zuid-Oosten van Parijs. De korte bekendmaking van het DNB verklaarde, dat Goering en Pétain een lange bespreking hadden over quaesties in het belang van Frankrijk en Duitsland (Berlijn, (AP) 1.12).

De Franse Regering gaf een verklaring uit, dat Pétain en Goering bijeenkwamen. Jacques Benoist Méchin, de Franse Staatssecretaris deelde mede, dat de ontmoeting plaats had in een atmospheer van hartelijke hoffelijkheid. Hij noemde echter slechts het „werk aan de Franse wederopbouw en de integratie van Frankrijk in Europa „als onderwerpen, die besproken werden door Goering en Pétain" (Vichy, (AP) 1.12).

PÉTAIN EN DARLAN KEREN IN VICHY TERUG.

Henri Philippe Pétain en Jean François Darlan keerden om 22.28 uur in Vichy terug na de ontmoeting met Hermann Goering te Saint Florentin Versigny en liepen zij aan zij uit het station. Pétain reed ogenblikkelijk naar het Parc Hotel.

Staatssecretaris Benoist Méchain voorspelde, dat 1 December 1941 zal worden onthouden als een belangrijke datum door allen, die in deze herhaalde bijeenkomsten het volgen zien van de politieke lijn, welke poogt bredere en meer vertrouwelijke relaties tussen de twee mogendheden te vestigen. Hieraan voegde hij toe, dat de ontmoeting de wil van de Franse Regering vertegenwoordigde om zich steeds meer te begeven op het pad van een duurzame en vruchtbare Europese samenwerking.

Ongewone voorzorgsmaatregelen werden genomen bij de terugkeer van de Franse leiders. Voor de eerste maal mochten journalisten niet op het perron. De kleine groep mensen werden ook ver van de speciale ingang van het station gehouden.

Pétain en Darlan werden voorafgegaan door een dozijn mannen, die grote documententassen droegen. De toeschouwers waren stil, met uitzondering van een zwak geroep van „Leve Pétain". Er is niets bekend van wat er bij de ontmoeting te Saint Florentin gebeurde (Vichy, (AP) 1.12).

EEN VERKLARING VAN DÉAT VINDT WEERKLANK IN BERLIJN.

Een suggestie van den Fransen uitgever Marcel Déat betreffende een militaire actie, teneinde Frankrijks Afrikaanse koloniën te heroveren, die door de strijdkrachten van Charles de Gaulle werden bezet, won de sympathieke aandacht in Berlijn. Sommige waarnemers waren van mening, dat de verklaring een mogelijke actie van Frankrijks koloniale leger voorspelde (Berlijn, (AP) 1.12).

EEN BEKENDMAKING VAN HET WITTE HUIS.

Het Witte Huis onthulde, dat 5 maanden, voordat de Duitsers Polen invadeerden, Roosevelt de mening te kennen gaf, dat Hitlers Derde Rijk een programma had vastgesteld voor de „wereldoverheersing" zonder beperking. Roosevelt zeide tegelijkertijd, dat Frankrijk en Groot Britannië toen besloten hadden, dat het nazie-programma moest worden verijdeld en dientengevolge duidelijk aan Duitsland te kennen gaven, dat — indien nog een land geïnvadeerd werd — de verantwoordelijkheid voor de oorlog bij Berlijn zou liggen. De President legde deze verklaringen af bij een persconferentie te Warm Springs, Georgia, op 31 Maart 1939, doch zeide toen tot de journalisten, dat men zijn naam niet moest noemen (Washington, (AP) 1.12).

SUCCES VAN RAF BOVEN LIBYE.

Een Brits gevechtseskader ontmoette hedenmorgen 30 Duitse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen boven Bir el Gubi op 35 mijl ten Zuiden van Tobruk. De ontmoeting was onverwacht en veranderde ogenblikkelijk in een verschrikkelijk luchtgevecht, dat een der meest opmerkelijke Britse luchtoverwinningen in de woestijnoorlog tot resultaat had. 9 Duitse gevechtsvliegtuigen en 1 Stuka werden neergeschoten, terwijl 14 andere, voornamelijk bommenwerpers, waarschijnlijk werden beschadigd. 2 Britse gevechtsvliegtuigen gingen verloren. Britse Hurricanes, die voor het doen van duikbombardementen zijn uitgerust, verrichtten ook effectief werk, terwijl zij neergeschoten, de bommen lieten vallen en met alle 8 kannonen vuurden. Deze vliegtuigen vervoeren de bommen onder vleugels. Hun snelheid is een speciale factor voor het verrassen van den vijand. (Door Edward Kennedy met het 8ste Britse leger in Libye, (AP) 1.12).

DUITSE TROEPEN IN LIBYE MAKEN CONTACT.

Het Algemeen Britse Hoofdkwartier maakte bekend, dat de Duitse troepen ten Zuiden van Sidi Rezegj erin slaagden zich te voegen bij andere naziestrijdkrachten, die in de achterhoede waren afgesneden. De Duitse troepen vochten zich gisteren een weg door de Britse troepen rond Rezegj en maakten contact met de Duitsers te Zaaran op 6 mijl ten Noord-Oosten van Sidi Rezegj.

Het communiqué van Caïro deelde later mede, dat men de steden Rezegj en Bir El Hamed heeft moeten afstaan (Caïro, (AP) 2.12).

ZEER VERWARDE STRIJD BIJ SIDI REZEGJ.

De toestand van de slag bij Sidi Rezegj wordt beschreven als „zeer verward" door officiële bronnen, die zeiden, dat de heftige gevechten werden voortgezet. Een Britse tegenaanval werd officieel gemeld op 1 December, doch zou slechts „tijdelijk succes" hebben gehad. Van gezaghebbende zijde deelde men mede niet te weten wanneer de tegenaanval begon, terwijl meer biezondere gegevens ontbreken (Londen, (AP) 2.12).

BOTSING AAN GRENS VAN MANCHUKUO.

De radio van Hsinking, Manchukuo, deelde mede, dat 2 Russische soldaten van een groep van 5 die de grens van Manchukuo overstak, werden gedood door Japanse grenspatrouilles. De radio zeide, dat de Russen gewapend waren en de Japanse patrouille hen aanviel. Het oversteken van de grens zou nabij Konei hebben plaats gehad (Los Angeles, (AP) 2.12).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

De text van het Russisch nachtelijk communiqué luidt als volgt:

„Gedurende de dag van 1 December vochten onze troepen op alle fronten tegen den vijand. Aan het Westelijk (Moskou) front hadden de heftige vijandelijke aanvallen zware verliezen tot resultaat.

In de Rostov-sector zetten de Sovjettroepen de achtervolging van de Duitse strijdkrachten voort. Een grote buit werd veroverd. Gisteren werden 59 Duitse vliegtuigen vernield. Wij verloren 17 toestellen. Heden werden 4 Duitse vliegtuigen door afweerkanonnen nabij Moskou omlaag gehaald."

„Gedurende 30 November vernietigde onze luchtmacht 215 Duitse tanks, 6 pantserwagens, 1400 motorvoertuigen met infanterie en voorraden, 34 veldkanonnen, 20 mortieren, 400 karren met voorraden, 5 olietankwagens, een grote olieopslagplaats, terwijl ongeveer 3 infanterie-compagnieën werden opgeruimd.

Eenheden van Commandant Berezin, die opereren in een van de Westelijke sectoren van het Westelijk front vernielden in een felle slag met den vijand 2 tankwagens, 18 pantserwagens, 90 vrachtwagens met militaire voorraden, 3 mortierenbatterijen, verschillende kanonnen en 2 grote wagens met militaire voorraden" (Moskou, (AP) 1.12).

SUCCESVOLLE RUSSISCHE TEGENAANVALLEN.

De door de cavalerie geleide Russische tegenaanvallen ten Westen van Rostov en in de Donetzvallei, zouden hedenavond nog niet tot staan gebracht zijn volgens Russische militaire berichten, die de Zuidelijke flank van den Duitsen Veldmaarschalk Ewald von Kleist afschilderden als versplinterd en met omsingeling bedreigd.

Aldus verklaarden de Russen, dat de Noordelijke toegangspoort naar de Caucasus opnieuw gesloten was en de Duitsers de grootste nederlaag leden van de campagne en de gedurende meer dan een maand duur verkregen winsten langs de Noordelijke kusten van de Zee van Azov verloren. De radio van Moskou meldde bovendien, dat de Duitsers behalve door 40 mijl van Rostov te zijn teruggeworpen naar Taganrog en gedwongen te zijn zich verder terug te trekken naar Mariupol, 60 mijl verder naar het Westen, zij aan het Moskou-front worden teruggestoten van de toegangswegen naar de hoofdstad.

De Russische tegenaanvallen in dit voorname krijgstoneel zouden de nazies uit 35 dorpen verdreven hebben, terwijl de Rusen verwoed slaan naar de lange wig in de richting van Stalinogorsk ten Zuid-Oosten van Moskou en de speerpunt in de Klin-sector ten Noord-Westen van de hoofdstad. De correspondent van „Pravda" zeide, dat de Duitsers haastig versterkingen aanvoeren in beide wiggen in een poging de Russische stroom tegen te houden. Berichten van „Pravda" van het Zuidelijk front omroepende, zeide de radio van Moskou, dat zich gisteren een tweede Russisch tegenoffensief ontwikkelde ten Noord-Westen van het heroverde Rostov. Terug zwepende in de richting van de industrie-centra van het Donetz-bekken dreigde deze Russische opmars een corridor te openen naar de Zee van Azov, welke Von Kleists verwoed bestreden achterhoede zou afsnijden.

„Pravda" zeide, dat de Duitsers terugvallen over gebied, dat zij in October wonnen. Op 7 October beweerden zij, dat hun voorste strijdkrachten Mariupol hadden bereikt, terwijl zij beweerden Taganrog op 23 October te hebben veroverd.

Het nieuwsblad zeide, dat de Russische opmars wordt voortgezet over hopen van nazie-doden en een gebied bestrooid met verlaten en vernielde Duitse tanks en kanonnen.

Verder zeide het blad, dat de Russen reeds verschillende grote dorpen heroverden alsmede talrijke kleine dorpen en dat de kracht van de tegenaanval nog niet verspild is. (Moskou, (AP) 1.12).

102 NAZIE-VLIEGTUIGEN BIJ SLAG VAN ROSTOV VERNIETIGD.

Een speciaal Russisch communiqué deelt mede, dat 102 Duitse vliegtuigen vernield werden in de slag van Rostov. Naar vermeld, zijn 118 Duitse tanks gevoegd bij de Russische tropeeën, terwijl de Sovjetstrijdkrachten de achtervolging van de zich terugtrekkende Duitsers voortzetten. Het grootste deel van de buit viel in handen van het 37e leger onder commando van Majoor Generaal Lopating, die door zijn kundige operaties practisch het lot van Generaal Von Kleists troepen beslist heeft. Gedurende operaties, die 7 dagen lang duurden in het gebied bij Rostov, brachten de Russische vliegtuigen en afweerkanonnen 102 vijandelijke toestellen omlaag.

De radio van Moskou deelde nog mede, dat 3000 kozakken aan het centrale front, die opdracht hadden een Duitse regiment met behulp van pantsers te vernietigen of te vangen, braken door de nazie-omsingeling en ontsnapten met het Hoofd van de regimentsstaf als gevangene.

De staf werd door de Russische cavalerie omsingeld binnen de reusachtige Duitse pantserval, welke faalde (Moskou, (AP) 1.12).

CURACAO.

SIRENES ZULLEN LOEIEN.

Morgen zullen, ter oefening, onze sirenes loeien. Eerst alle drie afzonderlijk, dan alle drie tegelijk.

DE VOEDSELVOORZIENINGS-COMMISSIE.

Tot voorzitter van de voedselvoorzieningscommissie is benoemd mr. Cornelius Suthoff, tot ondervoorzitter drs. Jan Hubert van Boven, tot secretaris Jan W. M. Diemont.

ST. GENESIUS.

Voor de R.K. Bond „St. Genesius" geëxamineerd als typiste in de Nederlandse Taal 7 candidaten. **Geslaagd:** Edna Vaseur, Gloria Giribaldi, Anna Fernan. Afgewezen **drie.**

Als Stenografe in de Nederlandse Taal geëxamineerd één. Afgewezen één.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Uit Australië wordt gemeld, dat de Australische kruiser „Sydney" nabij Australië tot zinken is gekomen. De „Sydney" was 6.830 ton groot en kwam gereed in 1934. Met een escorte van torpedojagers was de kruiser overwinnaar bij de slag in de Middellandse Zee op 19 Juli 1940, toen de lichte Italiaanse kruiser „Bartolomeo Colleoni" tot zinken werd gebracht. De „Sydney" werd tot zinken gebracht door de Duitse raider „Steiermark" van 9.400 ton, die zelf ook door de „Sydney" tot zinken werd gebracht. De berichten omtrent het zeegevecht vernam men van schipbreukelingen van de „Steiermark", terwijl in het geheel geen nieuws van de Sydney" ontvangen werd, zodat men aanneemt, dat het schip met man en muis naar de kelder is verdwenen. Premier John Curtin zeide, dat de gehele bemanning van de „Sydney" bestond uit 42 officieren en 603 manschappen. Allen worden vermist. Een uitgebreide speurtocht door schepen en vliegtuigen wordt ondernomen om naar schipbreukelingen uit te kijken.

Het Italiaanse Hoofdcommando deelde mede, dat een Britse kruiser van ongeveer 5000 ton buiten de haven van Tobruk door torpedo-lancerende vliegtuigen tot zinken is gebracht. Verder zegt het Hoofdcommando, dat men in Libye 1500 Britse gevangenen heeft gemaakt, waaronder den Generaal Reginald Miles.

Uit Singapore wordt gemeld, dat een deel van de Britse vloot, waaronder enkele zware eenheden, heden arriveerde. Het 35.000 ton grote slagschip „Prince of Wales" staat aan het hoofd van de flottilje.

Het Chinese centrale nieuwsagentschap meldt uit Hongkong, dat Chinese strijdkrachten de strategische havenstad Swabue in de Kwantung-provincie heroverd hebben. De gevechten begonnen op 29 November, waarna de Japanners tenslotte op oorlogsschepen vluchtten. Swabue ligt op het Chinese vasteland op ongeveer 80 mijl ten Noord-Oosten van Hongkong.

Premier Churchill zeide in het Parlement, dat Groot Britannië's crisis van materialen grotendeels voorbij is en een steeds breder wordende vloed verzekerd is. Hieraan voegde hij toe, dat de crisis van mannen- en vrouwenmateriaal in 1942 zal heersen, terwijl hij voorstelde, dat de leeftijd voor militaire dienst wordt verlaagd tot 18 jaar.

De Noordamerikaanse Marine te Manilla maakte bekend, dat alle Noordamerikaanse mariniers op order van Roosevelt uit Shanghai geëvacueerd zijn.

Tokio meldt, dat Sjingenori Togo de portefeuille van Overzeese Zaken heeft afgegeven, doch Minister van Buitenlandse Zaken blijft. Hiroyasu Ino, Minister van Landbouw, kreeg de portefeuille voor Overzeese Zaken.

De Russische radio deelde mede, dat de vlucht van de Duitsers van Rostov op het hoogtepunt is en de Rode cavaleristen en guerilla's bijdragen in de Duitse verwarring in het Donetzbekken en het Zuidwestelijke gebied. „Izvestia" zeide, dat de Duitsers bij Stalinogorsk op de vlucht gedreven zijn door de diepe sneeuw, welke door de bijtende wind wordt opgezweept. Gisteren werden Duitse aanvallen bij Volokolamsk en Klin afgeslagen. 3 Duitse divisies leden hier bloedige verliezen. De toestand bij Moskou is echter nog acuut.

S. A. Lozovsk verklaarde, dat de laatste poging van de Duitsers om Moskou te nemen, hun een half millioen man gekost heeft.

Van de slag bij Rostov zeide hij, dat de vlucht van Von Kleists leger een einde maakt aan de verhalen omtrent de onoverwinnelijkheid van de Duitse legers. Hij zeide: „Dit is niet de eerste en zal niet de laatste vernielende slag zijn, die wij het Duitse leger toebrengen."

LOYALITEIT.

Men schrijft ons uit New York:

Toen het ons aan het einde van de vorige week bekend werd, dat zich in de Nederlandse Regering wederom een tweetal ministeriële vacatures hadden voorgedaan, maakte dat op ons vanzelfsprekend indruk en waren de hoe's en de waaroms het onderwerp van de dag. Alzo echter niet in de Amerikaanse dagbladen, die het enkele feit vermelden onder het gebruikelijke nieuws en zelfs de kleine „kopjes" achterwege lieten.

Totaal anders was de reactie echter op het nieuws van het entree van Amerikaanse troepen in Suriname, dat met geweldige koppen op de vóór-pagina verscheen en waarbij allerhande „maps" van Nederlands Guyana werden opgenomen.

Reeds dezelfde dag kwamen de New York Post en de Journal American uit met de vette opschriften: „U. S. troops to S. America, moving to Dutch Guyana Next to French Colony" en „U. S. sends troops into Dutch Guyana" en de ochtend-edities van heden wijdden enkele kolommen, met foto's verlucht, aan ons Zuidamerikaanse gebiedsdeel.

De over Suriname gepubliceerde aanvankelijke oriëntatie was over het algemeen treffend juist, een fraaie luchtfoto van Paramaribo verscheen in de New York Times en alleen de opmerking in de New York Herald Tribune, dat de „moeilijkheden in Suriname voornamelijk moeten worden toegeschreven aan de weinige vruchtbaarheid van de bodem, die de granietbasis van het land bedekt", is aan niet geringe twijfel onderhevig.

In de overige afbeeldingen meenden wij oorspronkelijk werk van het bekende foto-atelier Curiel in Paramaribo te ontdekken.

In alle berichten wordt het zwaartepunt gelegd op de bescherming van bauxiet-belangen en wie de kaarten van de Pan American Airways kent, waarop bij Suriname als indicatie staat: 's werelds grootste vindplaats van aluminiumerts", zal dit belang des te beter begrijpen.

Niet alleen het officiële communniqué, maar ook de commentaren ademen; mede door uitvoerige motivering; een geest van welwillende loyaliteit, die aanvankelijke vrees voor consequenties wellicht reeds aanstonds wegnemen kan, alhoewel moet worden gezegd, dat wij, Nederlanders, op het gebied van „bescherming onzer gebiedsdelen enige ervaring hebben en het is vermoedelijk uit hoofde daarvan, dat Latijns-Amerika, dat nog steeds het ook ten dele, aan de Monroe-leer denkt (te veel verkeerd geïnterpreteerd overigens), vooraf werd ingelicht en de stemming werd gepeild.

En moge er bij den Nederlander iets opwellen van wrevel tegenover onszelven en hernieuwde afkeer van de vijandelijke aanval, die wij niet hebben verdiend, wederom naar voren komen, wij moeten tevens beseffen, dat Nederland zijn grootste tijd in de gouden eeuw heeft gehad, toen onze vlag in Amerika werd geplant.

Daarnaast staat ook nog, dat, wanneer onze machtige en voorname bondgenoot in de strijd, om het eens heel brutaal te zeggen, handel in bases met hetzelfde Amerika drijft, wij als „puppet-state", toch wel de bescherming van het zo uiterst loyale Amerika mogen inroepen

Zeker het is niet leuk, als vrije natie, aan te moeten kloppen om hulp en bijstand, maar men vergete niet, dat het een **enorme vrije** natie is, die ons helpt en dat de inzet van dit kleine stukje eergevoel tenslotte het doel ten volle waard is.

Daarom een hartelijk **welkom** aan de Amerikaanse weermacht, wier leden reeds op de scholen hebben geleerd te begrijpen, wat vrijheid is, als zij zeggen:

„I pledge allegiance to the flag of the United States of America and for the Republic for which it stands of one nation indivisible with Liberty and Justice for all".

HOLLANDS GLORIE.

Jan de Hartog heeft een boek geschreven over een onderwerp, dat nog weinig Nederlandse schrijvers hebben aangedurfd: de grote zeesleepvaart. Geen ander land ter wereld evenaart ons op dit gebied. De mannen van onze sleepboten doen niet onder voor onze zeehelden uit de Gouden Eeuw. De zeesleepvaart is onze glorie, die helaas nog nimmer geboekstaafd werd. Jan de Hartog werd stuurman op een van deze zeesleepboten. Hij heeft er het ongelooflijk harde leven leren kennen, waarvan slechts ingewijden weten. Hij heeft er de stof gevonden voor een roman, zo dramatisch, zo fantastisch en bewogen als slechts de werkelijkheid zijn kan.

Het boek telt 458 bladzijden en werd uitgegeven in Batavia. De oorlog was daar oorzaak van. De eerste uitgave van dit boek is na de nazie-inval in ons moederland verschenen. In Maart 1941 bedroeg de oplage in Europees Nederland al 27.000 exemplaren. Dank zij een toeval belandde een enkel exemplaar in Nederlands Indië. Dit boek is de eerste oorspronkelijke roman, die in het moederland na 10 Mei 1940 werd uitgegeven en in Indië werd herdrukt.

Inderdaad is dit een gebeurtenis van belang en aan de uitgeversmaatschappij „Unie Bibliotheek" te Batavia zullen ook velen op de 6 Curaçaose eilanden hun dank willen betuigen.

Het boek ziet er prima uit, heeft slechts als nadeel, dat het nogal duur is. (f 6.90)

Jan de Hartog is een rusteloos element. Op zijn 10e jaar liep hij van huis weg en zocht heil op een vissersboot. Hij bleef varen en ging schrijven. Hij doet dat op zulk een meeslepende wijze, dat men zijn boek leest zonder te kunnen ophouden. De sappige zeemanstaal draagt ertoe bij om van dit boek een spannend en allesbehalve droog geheel te maken.

De weldadige humor verleent aan dit boek een leven als men zelden in boeken aantreft en daarbij is het geschreven in een klaterende stijl, die de gruwzaam barbaarse zeesleepvaart naar voren haalt, zoals slechts heel weinigen die kennen.

Het begin van de sleepdienst dateert uit het midden van de vorige eeuw. Tegen het einde van de 19e eeuw kwamen de Nederlandse baggerlieden in trek bij de aanleg van havens en kanalen in den vreemde: baggermolens, zandzuigers, lichters, sluisdeuren, pontons en drijvende kranen werden in ons land besteld en moesten naar de plaats van bestemming worden gesleept. Aanvankelijk gebeurde dit door ze te demonteren en ter plaatse in elkaar te zetten, maar in 1892 liep de eerste zeesleepboot van stapel en in datzelfde jaar werden al 36 stuks baggermateriaal weggebracht. In het begin moest men zich voor de bemanning behelpen met de afzwaaiende mannen van de kwijnende zeilvaart. Daar dezen met het sleepwerk niet vertrouwd waren, ging menige sleep verloren. In Jan de Hartogs boek wordt verhaald van het overgangstijdperk, toen vakkrachten dit nieuwe bedrijf opzetten, toen de sociale toestanden in dit bedrijf nog erbarmelijk waren. Dat was voor Wereldoorlog I. Tijdens de duur van deze krijg zat de schrijver toevallig in Indië, zodat hij niet terug kon. Na de oorlog is er werk in overvloed en alles komt tot bloei.

Dit is een oer-gezond en sterk boek. Ruige ruwe mannen zijn het vaak, maar zoals Jan de Hartog ze schildert in hun rondborstige eerlijkheid, wekken ze bewondering. Jan de Wandelaar, de hoofdpersoon, blijft ieder bij, die in dit boek in ademloze spanning zijn heftig bewogen levensloop heeft gevolgd. Het boek sprankelt van zeemanshumor, maar is nergens triviaal.

In onze dagen, nu de zeelieden zozeer onze aandacht vragen, is er uit het bezette land opeens een boek gekomen van niet te schatten waarde: hier spreekt iemand uit eigen ervaring.

Jan de Hartog heeft in dit boek een meesterwerk geschreven, dat door iedereen gelezen kan worden Een enkele keer stuit men op een vakterm, maar daar kan men voorbij gaan. Het boek zelf is zulk een openbaring van de zeesleepvaart, die Hollands Glorie uitmaakt, dat de lectuur aangrijpend wordt. Men vaart van Terschelling met enorme gevaarten over de oceanen naar Vuurland en door de nauwe straten daar naar het Noorden terug, men zit in stormen en gaat houden van die prachtige zwalkers, die stuk voor stuk een part van onze eigen ziel worden. De humor van den schrijver en de meeslepende taal maken dit boek tot een van de beste, die wij de laatste tijden hebben gelezen.

Dit boek is een aanwinst voor onze letterkunde en men kan er slechts rouwig om zijn, dat de plaatsruimte in dit blad niet toelaat enkele van de meest pakkende passages over te drukken.

Wij ontvingen:

„Jong Suriname" is voor de tweede maal verschenen. Er spreekt veel enthousiasme uit en de rotsvaste overtuiging, dat de vereniging „Justitia Pietas Fides" niet ten gronde zal gaan. Om op de hoogte te zijn wat er onder de Surinamers leeft, is het een aanwinst.

Van het **„Algemeen Nederlands Verbond"** ontvingen wij allereerst een mooie kalender met 6 foto's over Curaçao. Het eerste blad is natuurlijk „de brug", waarover, zoals gezegd wordt iedere tourist in enthousiasme geraakt. Hoedvlechters, de Westpuntbaai, het landhuis Groot Santa Martha en de St.-Michielsbaai zijn de volgende platen. Tot slot zien wij boven de maanden November en December een foto van de tribune, waarop de Gouverneur de parade afneemt, die op 31 Augustus getuigde van trouw aan Vorstin en Vaderland. Ook voor nietleden van het Algemeen Nederlands Verband en van de Kon. Ver. „Oost en West" is deze kalender in de boekhandel verkrijgbaar. Men verzuime niet deze kalender machtig te worden. Het is een sieraad en tevens voor later een blijvende herinnering aan Curaçao.

Het Algemeen Nederlands Verbond gaf ook een spreuk uit van den Nederlandsen dichter, Jacob Cats.

Indien de „mof" is arm en kaal,
soo spreekt hij seer bescheiden taal.
doch als hij komt tot grooten staat,
soo doet hij God en menschen kwaad

De spreuk is uit rond 1600 en laat dus wel duidelijk zien, dat de Duitser nooit veranderd is. Trouwens ook nu nog is deze spreuk iets, wat alle Nederlanders weten en dat ze nu helaas ondervinden.

De spreuk is mooi uitgevoerd en wordt door het Algemeen Nederlands Verband gratis verspreid in de openbare localiteiten.

Tot slot ligt voor ons **„Neerlandia"** van November 1941, het maandblad van het Algemeen Nederlands Verbond. Zoals gewoonlijk staat het weder vol interessante bijdragen.

Vrouwen Organisatie Curaçao kwam voor de 9e maal uit met voor de dames belangrijke bijdragen. De dames worden opgewekt om bijdragen voor het maandblad te leveren. Dit blad is werkelijk een van de aardigste publicaties, die wij onder ogen kregen.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: G. P. Rib, deurw. voor strafzaken op Cur. 4 wkn vrijst. v. dienst, ing. 5 Dec. 1941; J. F. N. Winkel, tijd. adj.com. op het kant. v.d. Dir. v.d. L.W.D. 4 wkn vrijst. v. dienst, ing. 4 Dec. 1941; Dr. W. W. de Regt, Geneesheer-Dir. v. h. Rustoord Gr. Kwartier, 3 mnd. vrijst, v. dienst en met vergunning deze vrijst. van dienst in de Ver. St. door te brengen.

Ontslag aan: S. B. L. Martijn, tijd. schrijver ten kantore van den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen alhier; eervol op zijn verzoek, ingang 1 December 1941; G. M. Lodowika, ag. van pol. 1e klasse alhier, oneervol.

Overplaatsing: M. C. W. Schotborgh, commies op het Postkantoor alhier naar het kantoor van den Directeur van de L.W.D.; W.J.A. de Heer, com. J. Jesurun, tijd. schrijver, J. M. Clemencia, bode op het voormalige Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken naar het kantoor van de Deviezencontrôle; L.C. M. Kerstens, com. werkzaam ten kant. van den Gezaghebber van Aruba is opgedragen een dienstreis naar Curaçao te maken, teneinde werkzaam te worden gesteld als hoofd van een der afdelingen van het Deviezenbureau op Curaçao: A. Boomgaart, adj. com. ambtenaar van het Bevolkingsregister en Hulpambtenaar van de B. St. op Curaçao, is opgedragen een dienstreis van twee mnd naar Aruba te maken, teneinde op dat eiland werkzaam te worden gesteld ten kantore van den Gezaghebber van Aruba.

Voedselvoorzieningscommissie op Curaçao: Benoemd tot Voorz. Mr. C. Süthoff; tot Ondervoorz. J. H. van Boven en tot lid-secr. J. W. M. Diemont.

Benoeming: I. F. Mambi, tot boswachter op Westpunt; J. M. J. Ellis is herbenoemd tot lid van de Voogdijraad op Curaçao; J. R. Arends, E. C. Martijn, S. A. Senior, F. A. Vromans en C. N. Winkel zijn met ingang van 1e Di. v.d. maand April 1942 benoemd tot leden van de Staten in Curaçao. Gedurende de cursus 1941—1942 zijn tijdelijk aan de Algemeen Middelbare School te Willemstad op Curaçao genaamd Peter Stuyvesant College benoemd: 1. tot dir. den hr. W. Meyer, ler. M.O. Geschiedenis en onderwijzer aan de Hendrikschool voor Mulo, alhier; 2) tot plaatsvervangend dir. den hr. J. H. G. Mulders, drs. in de natuurkunde, werktuigkundige en technische natuurkunde, hoofdcommies ter Inspectie van het Onderwijs; 3) tot amanuensis: den heer G. van Eerten, tijdelijk ambtenaar ten kantore van den Hypotheekbewaarder, tevens Hoofd van de Dienst van het Kadaster; 4) tot leraren: Mej. L. J. M. Tummer lerares wiskunde; Drs. J. H. G. Mulders; Dr. I. W. H. Zaayer; Drs. Goei the Bian Sioe; Dr. Ph. H. Hartsz; Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez; C. van Leeuwen, leraar Geschiedenis M.O.; W. Meyer, leraar Geschiedenis M.O.; D. Colijn, hoofdonderwijzer; Drs. J. C. de Groot; J. A. Th. de Boer; leraar Eng. M.O.A.; Mje. C. M. Heidenreich, lerares Frans M.O.A.; J. J. A. van Bergeyk, hoofdonderwijzer met akte tekenen; J. de Bruin, leraar lichamelijke oefening M.O.; Mej. N. Senior Vakonderwijzeres; Mevr. G. H. Daniels-Polak, diploma V.L.I.S.E.M.; R. Pietersz, klerk, tot wnd ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao gedurende de dienstreis van Boomgaart.

De Gouvenements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Bami. Mo Erwtensoep met kluif.

Agenda:

Di. 2 Dec. 19.30 Comp. bilj. „B"
Wo. 3 Dec. 16.30 — 18.00 Loting volgnummers voor 2e voorstelling de Revue.
Wo. 3 Dec. 19.30 uur Comp. Hoofdkl.
Do. 4 Dec. 16.30 — 18.00 Plaatsspreking voor de 2e voorstelling de Revue.
Do. 4 Dec. 19.30 Comp. bilj. „C"
Za. 6 Dec. 20.30 Revue „De Kon der Aarde".

Revue „De Koningin der Aarde" verband met de tweede opvoering de revue „De Koningin der Aarde Zaterdag 6 December as., wordt volgende onder uw aandacht gebr **Wo. 3 Dec. van 16.30 tot 18.00** Loting van volgnummers voor p bespreking. **Do. 4 Dec. van 16.30 18.00:** Plaatsbespreking.

De plaatsbespreking geschiedt volgorde van de uitgelote num Ten einde de bespreking een vlot loop te doen hebben en teleurst te voorkomen, wordt men drin verzocht bij het aan de beurt zijn zijn nummer aanwezig te willen daar anders hogere nummers voor Men kan niet meer dan ten hoog plaatsen bespreken. Vóór het tre van een volgnummer moet men op ven voor hoeveel personen plaat worden gereserveerd, benevens de men van de personen, die van plaatsen wensen gebruik te heb Toegang tot de voorstelling uitsluitend employé's van de C.P.I.M./C.S.M. en de leden van mité Nederland. Entree incl plaatsbesprekingen en progr f 1,50 per persoon.

WACHTDIENSTEN: Di. 2 Dec

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Polv tel. 455, Hotel kamer 57.

Scheepvaart Afd.: Hr. Zee, tel. Emmalaan 1.

Tennis: De tweede demi-finale de dames enkel wedstrijden om kampioenschap van Asiento zal verspeeld worden tussen de da **Elvers** en **De Vries.** Aanvang 16.15.